

აზიის განვითარების ბანკის
საქართველოს მუდმივი წარმომადგენლობის დირექტორს
ქალბატონ იეშიმ ელჰან კაილარს

ასლი:

აზიის განვითარების ბანკის საქართველოს მუდმივი
წარმომადგენლობის განსახლების სპეციალისტს
ბატონ მედგარ ჭელიძეს

თარიღი: 29 ივნისი, 2016 წელი

ქ. თბილისში, რუსთავის გზატკეცილზე #2-ში,
„ხიდმშენის“ ყოფილ ადმინისტრაციულ შენობაში მცხოვრებთა, საჩივარი

ჩვენი, ქვემოთ ხელმოწერითა საცხოვრებელი სახლები მდებარეობს ქ. თბილისში, რუსთავის გზატკეცილზე #2-ში, „ხიდმშენის“ ყოფილ ადმინისტრაციულ შენობაში. ჩვენ ვექვევით თბილისი-რუსთავის საავტომობილო გზის ფონიჭალის მონაკვეთის (შე-2 მონაკვეთის) პროექტის ზეგავლენის ქვეშ. პროექტის გამო, ჩვენ გვიწევს იძულებით განსახლება.

მოგახსენებთ, რომ ზემოთ აღნიშნულ მისამართზე, 2001 წლიდან ვცხოვრობთ აფსაზეთიდან დევნილი ოთხი ოჯახი. ამის დასადასტურებლად ჩვენ გვაქვს ნოტარიულად დამტკიცებული განცხადება, სადაც ჩვენი მეზობლები ამას ოფიციალურად ადასტურებენ (იხ. დანართი #1). ამასთან, აღნიშნული საცხოვრებელი სახლები ჩვენი ერთადერთი ფაქტობრივი საცხოვრებელია, რომლის დაკანონება 2001 წლიდან დღემდე, არაერთხელ ვცადეთ, თუმცა, უშედეგოდ. ამის გამო, მუნიციპალური განვითარების ფონდი (შემდგომში - მფფ) ჩვენ როგორც მესაკუთრეებს არ გვაღიარებს, შესაბამისად, ფონდი, განსაჯლების სანაცვლოდ, არც ფულად კომპენსაციას და არც ბინებს/საცხოვრებელ სახლებს არ გვთავაზობს. ქვემოთ, უფრო დეტალურად მოგახსენებთ ამ სადავო საკითხის შესახებ.

პირველად დაგვემილი პროექტის შესახებ 2013 წლის ზაფხულში მფფ-ს წარმომადგენლებისგან შევიტყვეთ. ისინი გვეწვიენ და მოგვაწოდეს ზოგადი ინფორმაცია პროექტის შესახებ; ასევე, ამავე შეხვედრაზე დაგვირდნენ, რომ პროექტისგან დაზარალებული არავინ დარჩებოდა.

2013 წლის ზაფხულშივე ჩვენთან კვლავ მოვიდნენ მფფ-ის წარმომადგენლები და შეგვავსებინეს ფორმები, სადაც გვთხოვდნენ, გამოგვეთქვა აზრი კომპენსაციის ფორმის თაობაზე - რომელს ვამჯობინებდით - თანხის, თუ ბინის მიღებას. ფორმების შევსებისას ოთხივე ოჯახმა ერთობლივად მოვნიშნეთ თანხობრივი კომპენსაცია. ამავე შეხვედრაზე გვითხრეს, რომ ჩვენ, როგორც მესაკუთრეები, აღიარებულნი ვართ და კომპენსაციასაც მოგვემდნენ. გარდა ამისა, გვითხრეს, რომ შეხვედრის შემდეგ აუდიტის სამსახური მოვიდოდა და ჩვენ ქონებას შეაფასებდა.

მართლაც, შეხვედრიდან გარკვეული პერიოდის შემდეგ, მოვიდნენ მფფ-ის მიერ დაქირავებული აუდიტორები, რომელთაც აზომვითი სამუშაოები ჩაატარეს, სახლს ფოტოები გადაუღეს და წავიდნენ.

2013 წლის აგვისტოში, ასევე, მოვიდნენ აზიის განვითარების ბანკის წარმომადგენლები. მათ ვიზუალურად დაათვალიერეს მიმდებარე ტერიტორია, თუმცა ჩვენ არ გაგვსაუბრებინან და არც

რაიმე ინფორმაცია მოუწოდებიათ ჩვენთვის. ამის შემდეგ არც მგფ-სთან და აზიის განვითარების ბანკთან აღარ გვექონია კომუნიკაცია, 2015 წლამდე.

2015 წლის გაზაფხულზე ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს წარმომადგენლები გვეწვივნენ. მათ ვიზუალურად დაათვალიერეს ტერიტორია და გვითხრეს, რომ ჩვენი შენობა ამ სამინისტროს ბალანსზე ირიცხებოდა. სამინისტროს წარმომადგენლებს გაუკვირდათ, რომ ჩვენ ამ დრომდე „ხიდმშენის“ ყოფილ ადმინისტრაციულ შენობაში ვცხოვრობდით; მათი თქმით, ჩვენ გვერიცხებოდა გარკვეული ოდენობის კომპენსაცია და ამდენად, სხვაგან უნდა ვცხოვრობდეთ. ამის დასადასტურებლად მათ გვიჩვენეს დოკუმენტი, სადაც თითოეული ოჯახის წარმომადგენლის სახლზე გარკვეული ოდენობის თანხა იყო მითითებული. ამ გარემოებამ ძალზე გაგვაკვირვა, რადგან არცერთ ჩვენგანს არასდროს მიუღია რაიმე საკომპენსაციო თანხა განსასახლებლად. ვერც ის დავადგინეთ, რასთან შეიძლებოდა ყოფილიყო დაკავშირებული კომპენსაცია - აფხაზეთიდან ჩვენს იძულებით განსახლებასთან, თუ დაგვიძლია საავტომობილო გზის პროექტის გამო იძულებით განსახლებასთან.

ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს წარმომადგენლების მიერ მოწოდებული ინფორმაციის გადამოწმების მიზნით, 2015 წლის სექტემბერში ჩვენ მივმართეთ მგფ-ს, სადაც შევხვდით დავით ბაინდურაშვილს. მან გვითხრა, რომ ინფორმაცია გადამორიცხულ კომპენსაციასთან დაკავშირებით სიცრუე იყო და გვაჩვენა დოკუმენტები, სადაც ჩამოთვლილი იყვნენ პირები, რომელთაც ნამდვილად გაეწიათ კომპენსაცია. ამ ჩამონათვალში ჩვენ, რა თქმა უნდა, არ აღმოვჩნდით. ამასთან, დავით ბაინდურაშვილმა გვითხრა, რომ ჩვენი განსახლების საკითხზე საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა სამინისტრო დაუკავშირდა მგფ-ს; სამინისტროს წარმომადგენელმა მგფ-ს განუმარტა, რომ ჩვენი განსახლების შემთხვევაში, ჩვენ მოგვეცემენ ზინებს ახალაშენებულ კორპუსში, თბილისის ზღვის მიმდებარე ტერიტორიაზე.

2015 წლის შემოდგომაზე ჩვენთან მოვიდა მგფ-ის წარმომადგენელი დავით არსენიშვილი, რომელმაც გვითხრა, რომ გზის პროექტის გამო იძულებითი განსახლების კომპენსაცია არ გვეკუთვნის და შესაბამისად, არც საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა სამინისტრო იყო ვალდებული ჩვენი განსახლების საკითხზე ეზარუნა. ბოლოს, ჩვენთან დავას თავი აარიდა და სამინისტროსთან გადაგვამისამართა.

ამის შემდეგ, განსახლების საკითხზე გვექონდა სატელეფონო საუბარი საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა სამინისტროს წარმომადგენელთან (სამწუხაროდ, არ ვიცით მისი უნაობა), თუმცა, მისგან პასუხი ვერ მივიღეთ. სატელეფონო საუბრიდან მოკლე ხანში, 2015 წლის შემოდგომაზე, ჩვენთან მოვიდა ამავე სამინისტროს წარმომადგენელი დავით ბერულავა, რომელმაც გვითხრა, რომ სამინისტრო არ იყო ვალდებული ჩვენთვის კომპენსაცია გადაეხადა; ვინაიდან პროექტს მგფ ახორციელებდა, კომპენსირებაც ფონდის ვალდებულება იყო.

2016 წლის იანვარში ჩვენ კვლავ მივმართეთ მგფ-ს და დავით ბაინდურაშვილს შევხვდით. მან აგვიხსნა, რომ ჩვენ სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებულ საცხოვრებელ სახლში ვცხოვრობდით და შესაბამისად, სახელმწიფო კომპენსაციას არ მოგვეძება. ასევე დაამატა, რომ საჭიროების შემთხვევაში, თუ ნებით არ დავტოვებდით სახლს, იძულებით გამოგვასახლებდნენ შენობიდან. შეხვედრის დასასრულს, მან გვაჩვენა საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა მინისტრის მოადგილის წერილი, სადაც ნათქვამი იყო, რომ გზის გაყვანის შემთხვევაში, მგფ-ის მიმართვის საფუძველზე,

ერთი თვის ვადაში სამინისტრო თავად უზრუნველყოფდა ჩვენ განსახლებას და საცხოვრებელი ფართით უზრუნველყოფას. ამ წერილის ასლი ჩვენც მოგვცეს (იხ. დანართი #2).

2016 წლის იანვარში ჩვენ ასევე მივმართეთ აზიის განვითარების ბანკის საქართველოს მუდმივი წარმომადგენლობის განსახლების სპეციალისტს მედგარ ჭელიძეს; ავუხსენით ჩვენი სიტუაცია და ვთხოვეთ დახმარება. მედგარ ჭელიძემ გვიჩვენა, რომ 2016 წლის პირველ თებერვლამდე წერილობით მიგვემართა საჩივრების კომისიის თავმჯდომარისათვის ჯუანშერ ბურჭულაძისათვის, ასლი კი, აზიის განვითარების ბანკში გაგვეგზავნა. მისი თქმით, საქართველოში ჩამოსვლას გეგმავდნენ აზიის განვითარების ბანკის სათავე ოფისის წარმომადგენლები, ფილიპინებიდან და კარგი იქნებოდა, თუკი ისინი გაერკვეოდნენ სიტუაციაში. ჩვენ ასეც მოვიქცეთ, თუმცა, აზიის განვითარების ბანკიდან დღემდე არავინ დაგვკავშირებია.

2016 წლის ზამთარში კვლავ მოვიდნენ საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა სამინისტროს წარმომადგენლები; გვითხრეს, რომ ჩვენი მდგომარეობა შეისწავლეს და დაადგინეს, რომ ჩვენ კომპენსაცია ნამდვილად გვეკუთვნოდა; თუმცა, პასუხი იმაზე, თუ რომელი უწყება აიღებდა ვალდებულებას ჩვენ განსახლებაზე - კვლავ ვერ მივიღეთ.

ამის შემდეგ, ჩვენთან პერიოდულად მოდიოდნენ ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს წარმომადგენლები. ისინი, ჩვენი ნებართვის გარეშე, თვითნებურად იჭრებოდნენ ჩვენს სახლებში და ქონებას ფოტოებს უღებდნენ. სამწუხაროდ, ვერ დავადგინეთ მათი ვინაობა - მიუხედავად, არაერთი მოთხოვნისა, მათ თავისი ვინაობა არ გაამჟღავნეს. სახლებში თვითნებურად ყოველ ასეთ შემოჭრაზე, ჩვენ გამოვხატავდით შეშფოთებას და უკმაყოფილებას. პასუხად, შემოჭრილი უცნობები გვპასუხობდნენ, რომ შენობა სახელმწიფოს საკუთრებაა და შესაბამისად, სახელმწიფო უწყების ნებისმიერ წარმომადგენელს უფლება აქვს უნებართვოდ შემოვიდესო.

გარდა ზემოაღწერილი შეხვედრებისა, ჩვენს შესაძლო განსახლებაზე ინფორმაციის მისაღებად, 2016 წლის იანვრიდან დავიწყეთ წერილობითი კომუნიკაცია მგფ-სთან და სხვა სახელმწიფო დაწესებულებებთან:

1. 2016 წლის 22 იანვარს წერილობითი განცხადებით მივმართეთ მგფ-ს; ასევე, ასლი გავუგზავნეთ აზიის განვითარების ბანკს (იხ. დანართი #3). ჩვენს განცხადებაზე, მგფ-ის აღმასრულებელი დირექტორის მოადგილის მოვალეობის შემსრულებლისაგან ტარიელ გუგავასაგან პასუხად მივიღეთ, რომ ჩვენი საკითხის გადაჭრის ვალდებულება საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა სამინისტრომ აიღო (იხ. 2016 წლის 27 იანვრის წერილი - დანართი # 4).

2. 2016 წლის 1 თებერვალს მივმართეთ საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა სამინისტროს. განცხადებაში ვითხოვდით, რომ სამინისტრო ჩვენი უფლებების დაცვაში და ადეკვატური კომპენსაციის მიღებაში. ჩვენს განცხადებაზე, სამინისტროს სოციალურ საკითხთა და განსახლების სამმართველოს უფროსისაგან ლევან სიგუასაგან მივიღეთ პასუხი, რომ სამინისტრო თავის თავზე იღებდა ვალდებულებას, განსახლების პროცესის დაწყების შემთხვევაში, მოეხდინათ ჩვენი ალტერნატიული საცხოვრებელი ფართით უზრუნველყოფა (იხ. 2016 წლის 11 თებერვლის წერილი - დანართი #5).

4.

ნატურული ქარდავა

სახელი, გვარი

ბელორეზა

საკონტაქტო დეტალები (მისამართი, ტელ. ნომერი)